

Sygn. akt I C 398/15 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Halina Maliszewska

Protokolant: sekretarz sądowy Patrycja Belzyt

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2016 r. w Kwidzynie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko M. Z.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Halina Maliszewska

Sygn. akt I C 398/15 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) z siedzibą w W. wystąpił do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód VI Wydziału Cywilnego w Lublinie z roszczeniem przeciwko pozwanej M. Z. o zapłatę kwoty 1.830,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu. Wniósł również o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania. Powód wniósł o rozpoznanie jego sprawy w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Wskazał jako adres zamieszkania pozwanej: K. ul. (...).

W uzasadnieniu pozwu podał, że na podstawie umowy cesji z dnia 23 stycznia 2013 r. nabył od (...) SA wierzytelność przysługującą zbywcy wobec pozwanego a wynikającą z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Zadłużenie pozwanego wynikające z wystawionych faktur wynosi łącznie ze skapitalizowanymi odsetkami kwotę dochodzoną pozwem. Powód wskazał, że w przypadku kwestionowania przez pozwanego faktu zawarcia umowy przelewu wierzytelności lub faktu, że dług pozwanego był przedmiotem cesji wnosi o dopuszczenie dowodu z tego dokumentu z pełną treścią załącznika do umowy cesji, który znajduje się w posiadaniu powoda (k. 3-7 akt).

Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego uwzględniając roszczenie powoda wydał w dniu 10 lipca 2013 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie sygn. akt VI Nc-e 1168940/13 nakaz zapłaty kwoty 1.830,50 zł wraz z odsetkami i kosztami postępowania (k. 8 akt).

Nakaz przesłano pozwanej na adres wskazany przez powoda. Przesyłka nie została podjęta w terminie i uznano ją za doręczoną w dniu 4 listopada 2013 r. (k. 15 i 49 akt).

Od powyższego nakazu zapłaty pozwana M. Z. złożyła w dniu 14 lutego 2014 r. sprzeciw.

Wskazała, że zawarła umowę z wierzycielem pierwotnym na świadczenie usług telekomunikacyjnych. Przy zawarciu umowy otrzymała telefon smartfon ale poprosiła o zablokowanie dostępu do internetu. Dostęp do internetu nie został wyłączony o czym nie wiedziała. Internet był aktywny i działał samoczynnie przez 5 dni przez 24 godziny, z przerwami podczas połączeń telefonicznych, aż do jego zablokowania przez operatora. Wierzyciel pierwotny nie uwzględnił jej reklamacji i rozwiązał umowę (k. 20-21 akt).

Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego postanowieniem z dnia 19 lutego 2014 r. odrzucił sprzeciw pozwanej jako spóźniony (k. 49 akt).

Postanowienie to zaskarżyła pozwana podnosząc, że nie zamieszkuje pod adresem wskazanym przez powoda lecz w K. M. na ul. (...) i o wydanym nakazie zapłaty dowiedziała się dopiero po wszczęciu egzekucji. Postanowieniem z dnia 28 stycznia 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kwidzynie stwierdzając skuteczne wniesienie sprzeciwu od nakazu zapłaty przez pozwaną i utratę mocy tego nakazu (k. 91 akt). Akta sprawy Sądowi Rejonowemu w Kwidzynie przekazano w dniu 7 kwietnia 2015 r. (k. 2 akt).

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwana M. Z. zawarła w dniu 1 sierpnia 2011 r. z (...) SA umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych na czas określony 36 miesięcy. Przy zawarciu umowy pozwana wskazała adres do korespondencji jako: K. M. ul. (...). Umowa została zawarta na warunkach promocyjnych w taryfie „Do Usług 59,90 zł”. Zgodnie z umową miała być aktywowana usługa transmisji danych. W § 8 ust. 2 umowy strony określiły, że w przypadku jednostronnego rozwiązania umowy przez Abonenta lub przez (...) SA z winy abonenta przed upływem terminu na jaki umowa została zawarta, Abonent zobowiązany będzie do zapłaty kary umownej w wysokości określonej w umowie przy czym wysokość kary będzie pomniejszona o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. W umowie określono, że kara umowna wynosi 1.300 zł. Integralną część umowy stanowił Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych przez (...), Cennik świadczenia usług telekomunikacyjnych w sieci (...) oraz Regulamin Promocji.

(**dowód** : umowa z dnia 1.08-2011 r. k. 129-130 akt, regulamin świadczenia usług k. 136-140v akt)

W dniu 18 sierpnia 2011 r. (...) sp. z o. o. w W. wystawił pozwanej fakturę na kwotę 969,57 zł z terminem płatności do dnia 1 września 2011 r. za okres od dnia 17 lipca 2011 r. do dnia 16 sierpnia 2011 r.

W dniu 19 września 2011 r. (...) sp. z o. o. w W. wystawił fakturę na kwotę 59,90 zł z terminem płatności do dnia 3 października 2011 r. za okres od dnia 17 sierpnia 2011 r. do dnia 16 września 2011 r.

W dniu 18 października 2011 r. (...) sp. z o. o. w W. wystawił fakturę na kwotę 6,15 zł z terminem płatności do dnia 2 listopada 2011 r. za okres od dnia 17 września 2011 r. do dnia 16 października 2011 r.

W dniu 18 lutego 2012 r. (...) sp. z o. o. w W. wystawił fakturę na kwotę 1.079 zł z terminem płatności do dnia 5 marca 2012 r. tytułem kary umownej za niedotrzymanie warunków promocji.

(**dowód** : faktura z dnia 18.08-2011 r. k. 125v akt, faktura z dnia 19.09-2011 r. k. 126 akt, faktura z dnia 18.10-2011 r. k. 127 akt, faktura z dnia 18.02-2012 r. k. 128 akt)

Powód (...) z siedzibą w W. nabył w dniu 23 stycznia 2013 r. na podstawie umowy cesji, wierzytelności (...) SA z siedzibą w W. szczegółowo wymienione w załączniku do umowy. Załącznik nie został przedłożony Sądowi i w żaden sposób nie wykazano, że wierzytelność (...) SA z siedzibą w W. przysługująca wobec pozwanego została zbyta powodowi umową z dnia 23 stycznia 2013 r.

(**dowód** : umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 23.01-2013 r. k. 114 akt)

Po wydaniu przez Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie powodowi tytułu egzekucyjnego w sprawie VI Nc-e 1168940/13, powód w dniu 2 stycznia 2014 r. złożył do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wołominie A. K. wniosek o wszczęcie egzekucji kwoty 1.830,50 zł i kosztów postępowania zasądzonych nakazem zapłaty z dnia 10 lipca 2013 r. w łącznej kwocie 630 zł. Komornik na skutek zajęcia renty pozwanej wyegzekwowała od niej w okresie od kwietnia do grudnia 2014 r. kwotę 3.526,37 z której przekazała wierzycielowi do dnia 9 grudnia 2014 r. kwotę 2.773,30 zł. Postanowieniem z dnia 9 lutego 2015 r. Komornik umorzyła postępowanie egzekucyjne i ustaliła koszty egzekucji ustalając, że zostały one w całości wyegzekwowane od M. Z..

Na skutek skargi M. Z. na to postanowienie, Sąd Rejonowy w Kwidzynie postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2015 r. w sprawie I Co 286/15 uchylił zaskarżone postanowienie w części dotyczącej ustalenia kosztów egzekucji i obciążenia nimi dłużniczki, nakazał ponowne wydanie rozstrzygnięcia w tej kwestii oraz nakazał zwrócić dłużnicze wyegzekwowane przez Komornika koszty egzekucyjne w kwocie 466,33 zł. Sąd ustalił, że Komornik wyegzekwowała w oparciu o nakaz zapłaty z dnia 10 lipca 2013 r. całą należność ale ponieważ nakaz zapłaty stracił moc na skutek sprzeciwu pozwanej, bezpodstawne było prowadzenie egzekucji i obciążenie kosztami egzekucji dłużniczki. Postanowienie Sądu nie zostało zaskarżone przez żadną ze stron. Po ponownym ustaleniu kosztów egzekucji postanowieniem z dnia 16 czerwca 2015 r. Komornik obciążyła kosztami wierzyciela – powoda w niniejszej sprawie. Postanowienie nie zostało zaskarżone.

(**dowód** : akta Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wołominie A. K. Sygn. akt Km 281/14, akta Sądu Rejonowego w Kwidzynie Sygn. akt I Co 286/15)

Powód zobowiązany do podania czy podtrzymuje żądanie pozwu wobec zaspokojenia swojego roszczenia w drodze egzekucji, wskazał, że cofa pozew jeżeli pozwana potwierdzi, że roszczenie dochodzone pozvem jest zasadne. Jeżeli pozwana nie złoży takiego oświadczenia podtrzymuje powództwo.

(**dowód** : pismo procesowe powoda z dnia 6.10-2015 r. k. 197 akt)

Pozwana M. Z. konsekwentnie wносиła o oddalenie powództwa.

(**dowód** : protokół rozprawy z dnia 10.02-2016 r. k. 208 akt)

Sąd zaważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie umowy zawartej przez pozwaną z wierzycielem pierwotnym oraz faktur wystawionych przez wierzyciela pierwotnego, których prawdziwości pozwana nie kwestionowała oraz akt sprawy egzekucyjnej prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wołominie A. K. Km281/14 oraz akt tutejszego Sądu I Co 286/15. Ustalenia wynikające z tych dowodów są bezsporne między stronami.

Mając na uwadze powyższe dowody i wynikające z nich ustalenia Sąd uznał roszczenie powoda za nieuzasadnione.

Stosownie do art. 316 § 1 k.p.c. Po zamknięciu rozprawy sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. Jest to tzw. zasada aktualności orzeczenia. Sąd uwzględni zatem stan faktyczny i prawny istniejący w chwili zamknięcia rozprawy a nie w chwili wytoczenia powództwa. Stan ten może bowiem ulec zmianie na skutek różnego rodzaju okoliczności. Do czynności wpływających na zmianę stanu sprawy istniejącego w chwili wnoszenia pozwu należy również spełnienie świadczenia przez pozwanego w toku postępowania, powodujące wygaśnięcie dochodzonego roszczenia. Taka sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie. W okresie między wytoczeniem powództwa a zamknięciem rozprawy w dniu 10 lutego 2016 r. kwota dochodzona pozvem została wyegzekwowana od pozwanej przez Komornika na podstawie nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Zanim Sąd Rejonowy w Lublinie postanowieniem z dnia 28 stycznia 2016 r. stwierdził skuteczne zaskarżenie przez pozwaną nakazu zapłaty, utratę mocy tego nakazu i postanowił przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kwidzynie, cała należność, objęta nakazem zapłaty została wyegzekwowana. Na dzień wszczęcia egzekucji zadłużenie pozwanej wynosiło 2.613,06 zł (1.830,50 zł należność główna + 630 zł koszty postępowania

+ odsetki 152,56 zł). Komornik wyegzekwowała i przekazała powodowi kwotę 2.773,30 zł (obejmowała ona dalsze odsetki od daty wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz zaliczkę uiszczoną przez powoda na wydatki w toku egzekucji). Okoliczności tej zresztą powód nie kwestionował, że jego wierzytelność nabyta od wierzyciela pierwotnego została zaspokojona w całości. Stwierdził to też Sąd rozpoznający skargę na czynności komornika i ustaleń tych powód też nie kwestionował.

W tych okolicznościach żądanie powoda zasądzenia kwoty spłaconej przez pozwaną jest bezpodstawne. Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy pozostaje fakt, że kwota dochodzona pozwem została przymusowo wyegzekwowana od pozwanej. Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy pozostaje fakt, że pozwana kwestionuje zasadność obciążenia jej przez wierzyciela pierwotnego kwotą dochodzoną pozwem. Wobec zmiany okoliczności faktycznych sprawy Sąd nie badał merytorycznej zasadności dochodzonego roszczenia. Zasadność tę powód będzie obowiązany wykazać, jeżeli pozwana wystąpi z żądaniem zwrotu kwoty wyegzekwowanej na podstawie nieistniejącego tytułu wykonawczego. Ewentualne dochodzenie przez pozwaną roszczenia o zwrot bezpodstawnego wzbogacenia musi uwzględniać przyczyny oddalenia powództwa w niniejszej sprawie.

Wskazać należy, że wydanie obecnie wyroku zasądającego wobec pozwanej naraziłoby pozwaną na obawę wszczęcia przeciwko niej kolejnej egzekucji, wyegzekwowania po raz kolejny tego samego roszczenia i pozbawiłoby dodatkowo możliwości obrony przed takim ewentualnie nieuczciwym działaniem powoda. Nawet bowiem w przypadku ewentualnego powództwa przeciwegzekucyjnego pozwanej, Sąd uwzględniłby okoliczności i zdarzenia, które nastąpiły po powstaniu tytułu egzekucyjnego. Te bowiem które nastąpiły przed jego powstaniem winny być uwzględnione przy wyrokowaniu. Tak jak ma to miejsce w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze powyższe wobec zaspokojenia roszczenia powoda przez zapłatę po wytoczeniu powództwa i mimo tego podtrzymywania żądania pozwu przez powoda w całości, Sąd oddalił bezpodstawne powództwo. Na dzień zamknięcia rozprawy roszczenie powoda wygasło wobec jego spełnienia przez pozwaną. Sąd nie ma podstaw prawnych do wydania wyroku zasądającego wyegzekwowanie świadczenie tylko po to by niejako sankcjonować wyegzekwowanie tego świadczenia.